

Osud rodiny Hermanovy

K historii Vísky patří také osudy zdejší židovské rodiny Hermanovy, která ve Vísce žila prokazatelně nejpozději od poloviny 19. století do druhé světové války. Pramenem, z kterého můžeme čerpat informace o rodině, jsou dnes především matriky osob židovského vyznání, či různé výkazy obyvatelstva. V nich se příjmení vísecké rodiny vyskytuje hned v několika variantách. Nejčastější je podoba Herrmann, často ale také Herman, občas se vyskytuje i Hermann. Různá příjmení najdeme nezdědka téměř vedle sebe, oddělená pouze několika listy matričního záznamu. Rodina ve Vísce provozovala obchod a také pohostinství v budově čp. 18 nad nynějším fotbalovým hřištěm. Ve druhé polovině 19. století rodinu reprezentoval obchodník Emanuel Herman se svoji ženou Barborou, rozenou Mullerovou. Emanuel se narodil v roce 1841 ve Vísce a zemřel ve zdejší obci roce 1904. Dle záznamů vztahujících se ke sčítání lidu z roku 1890 měla rodina sedm synů a dvě dcery. Jeden ze synů – Otakar – padl v době první světové války a je uveden na pomníku víseckých padlých. Druhorozený syn Gustav později převzal živnost svého otce. Narodil se ve Vísce v roce 1870, jeho manželkou se stala Bertha, dcera Eduarda Polláka z Uhlířských Janovic. Manželé měli od roku 1902 v rychlém sledu několik dětí, většina z nich ale zemřela. Dospělosti se prokazatelně dožili Karel Rudolf a Richard. Oba se stali obětí holokaustu – vyvraždění Židů nacisty.

O jejich životním konci obou bratrů se podařilo dohledat několik informací. Mladší a ve Vísce pamětníky zmiňovaný Richard (narodil se v roce 1911) prošel před svou smrtí „klasickou cestou“ židovského obyvatele Němci okupovaného Protektorátu Čechy a Morava. Jeho posledním bydlištěm byla Praha 4 (židovští obyvatelé byli již během války postupně koncentrováni do několika sídel). Odtud byl jako součást transportu Ba, č. 167 poslán 10. srpna 1942 do koncentračního tábora Terezín. Již půlroku poté – 23. ledna 1943 ho nacisté spolu s dalšími obyvateli Terezína deportovali do vyhlazovacího tábora v Osvětimi. Zde také dle zjištěných údajů zahynul (datum smrti není známo). Stal se součástí transportu s označením Cr, č. 154. V jeho rámci transportovali nacisté 2011 osob, z nichž 2006 zahynulo a pouze 5 se dožilo konce války. Obětí holokaustu se stal i Richardův mladší bratr Karel, v matrice narozených uváděný jako Karel Rudolf. Narodil se ve Vísce 15. července 1905. Matrika vždy u židovských údajů z počátku 20. století uvádí i datum obřizky (zpravidla následovala několik dní po narození, zde 22. července), jméno lékaře, který obřizku provedl (tzv. „obřezávač“, u Hermanových dětí zpravidla MUDr. Štastný z Běstviny), dále jméno svědka obřizky a porodní bábu. Tou byla u všech dětí rodiny Marie Musílková, někdy uváděná německy jako Marie Musilek. Karel Herman byl před svou deportací registrován také v Praze 4. Jeho osud je pro české Židy spíše méně typický. Z Prahy nebyl transportován do Terezína jako jejich většina, ale transportem E, č. 692 ze dne 9. listopadu 1941 do polské Lodže. Zde nacisté po obsazení Polska vytvořili největší ghetto v okupované zemi a soustředili zde velkou část polských Židů. U Karla Hermana (v záznamech jako Herrmann) je uvedeno i datum úmrtí. Došlo k němu v Lodži, tj. před deportací do vyhlazovacího tábora, a to 27. března 1943. Z transportu, který deportoval Karla Hermana do Polska přežilo pouze 47 osob z celkového počtu 1000 deportovaných. Další informace o rodině Hermanově budou předmětem bádání, možná k nim pomůže i někdo z laskavých čtenářů těchto Listů. Již tak učinila rodina Březinova z čp. 7, které tímto děkuji za poskytnuté informace.

J. Čapek

